

ת"פ 37983/03/20 - מדינת ישראל נגד ו' פ'

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 37983-03-20 מדינת ישראל נ' פ'

לפני כבוד השופט איתי הרמלין

המאשימה מדינת ישראל

ע"י עו"ד אבישי דויטש ועו"ד אורי סלע

נגד

ו' פ'

הנאשם

ע"י עו"ד ישר יעקבי

גזר דין

1. הנאשם הורשע על סמך הודאתו בעבירה של תקיפת בת זוג שגרמה לה חבלה של ממש ובעבירה של איומים. זאת, בגין אירועים שהתרחשו בשעת ערב בדירה שבה התגורר עם בת זוגו ב-13.3.2020. לפי האמור בכתב האישום המתוקן שבעובדותיו הודה הנאשם, בעקבות ויכוח על עניין של מה בכך, צעק הנאשם על המתלוננת ונטל מידה כוס יין. אחר כך הרים הנאשם את בת זוגו מן הספה בסלון "בצורה מעורסלת" (כלשון כתב האישום), ונשא אותה למרפסת דירתם. שם איים עליה "בפגיעה בחייה". בת הזוג ניסתה להיחלץ מידי הנאשם, וכתוצאה מכך נפלה בחבטה על גבה ועל כתפה על רצפת המרפסת הרטובה מגשם. הנאשם אסף בכפות ידיו מים מן הרצפה ושפך אותם על בת הזוג, ירק בפניה, וצעק עליה. בת הזוג נכנסה לחדר להחליף בגדים, וכאשר היא לבושה תחתונים וחזייה בלבד, תפס אותה הנאשם בצווארה, הוציא אותה לחדר המדרגות, ואמר לה שתרגיש מה מרגישים כשמגרשים מן הבית. מאוחר יותר נכנסה בת הזוג למקלחת, והנאשם נכנס אחריה, התיז עליה מים קרים, ואיים עליה שאם תדבר פעם נוספת הוא יהרוג אותה. בת הזוג יצאה מן המקלחת ונשכבה במיטה. הנאשם התיישב לידה וקילל אותה. כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמו לבת זוגו המטומות רבות בזרועות ובברך, וכאבים בישבן, בכתף ובצוואר.

2. במעשיו פגע הנאשם בכבוד האדם של המתלוננת, בזכותה לשלמות הגוף ובזכותה לשלוות נפש ולביטחון בביתה. הפגיעה בשלמות הגוף הייתה קלה יחסית, אך במעשי הנאשם היה יסוד מובהק של השפלה של בת הזוג והטלת אימה עליה, וכנגזרת מכך הפגיעה בכבוד האדם שלה ובזכות לחיים שלווים ובטוחים בביתה הייתה משמעותית.

3. התביעה טענה שמתחם העונש ההולם את מעשי הנאשם נע בין 9 ל-18 חודשי מאסר בפועל, וביקשה במקור שייגזר על הנאשם עונש שבקצה התחתון של מתחם זה. לאחר שהוגש תסקיר נוסף טענה התביעה כי אולי יש מקום לקצר את תקופת עבודות השירות או את משך עבודות השירות היומי כדי לא לפגוע בשיקומו של הנאשם. הסניגור לא הביע עמדה בסוגיית מתחם העונש ההולם, וטען כי יש לאמץ את המלצת שירות המבחן, לבטל את הרשעתו של הנאשם, ולחייבו בביצוע שירות לתועלת הציבור (של"ץ).

4. כתמיכה לטענתו אשר למתחם העונש ההולם הפנה התובע לשורת פסקי דין, אלא שחלקם עסקו במקרים

שבהם נקטו הנאשמים אלימות חמורה בהרבה (אגרופים, בעיטות, סטירות, הכאה באמצעות אלה וכדומה) ולעיתים אף במספר הזדמנויות, כך שלא ניתן ללמוד ממקרים אלה מה מתחם העונש ההולם בתיק זה. יתר על כן, בחלק מן המקרים שאליהם הפנה התובע נקבעו מתחמים נמוכים יותר ונגזרו עונשים קלים יותר מאלה שלהם הוא עתר. כך למשל ברע"פ 7660/19 **אלירן יוסף נ' מדינת ישראל** נדון מקרה שבו נגזר עונש של 3 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות על מי שהורשע באיומים ותקיפה. ברע"פ 8833/15 **יוסף אבו רומי נ' מדינת ישראל** (23.12.2015) נדון מקרה שבו נגזר עונש של 7 חודשי מאסר על מי שבארבעה מקרים שונים שנפרשו על פני שנה היכה את בת זוגו - בחלק מן המקרים נגרמו לה חבלות ובחלקם הוסיף הנאשם איומים לתקיפה.

5. למרבה הצער מקרים של פגיעה פיזית ומילולית בבנות זוג רווחים מאד בחברה ובפסיקת בתי המשפט, ונסיבותיהם מגוונות מאד. במקרים בדרגת חומרה דומה לזה שבפניי ואף כשהאלימות הייתה חמורה יותר נקבעו בדרך כלל מתחמי עונש הולם שבקצה התחתון שלהם תקופת מאסר קצרה שניתן לרצות בעבודות שירות ובקצה העליון 12-18 חודשי מאסר בפועל. ראו למשל עפ"ג (תל-אביב) 17434-02-20 **מדינת ישראל נ' עידו גובס** (28.6.2020) הדומה לעניינו של הנאשם שבפניי (המתחם נקבע בבית משפט השלום. בבית המשפט המחוזי נגזרו על הנאשם 8 חודשי מאסר בעבודות שירות); ת"פ (ירושלים) 38006-02-18 **מדינת ישראל נ' נעים אבו טיר** (13.9.2020) שאף הוא דומה יחסית לעניינו של הנאשם שבפניי, עפ"ג (ירושלים) 46995-01-19 **סעיד אבו הייקאל נ' מדינת ישראל** (13.6.2019), עפ"ג (ירושלים) **21376-07-20 אלכסנדר קרסיק נ' מדינת ישראל** (31.1.2021), ע"פ (תל-אביב) 11523-06-20 **פלואי נ' מדינת ישראל** (30.7.2020), ת"פ (אשקלון) 27788-06-18 **מדינת ישראל נ' פלואי** (4.6.2019), ת"פ (ירושלים) 15543-03-17 **מדינת ישראל נ' פלואי** (5.11.2020), ת"פ (תל אביב) 59630-05-17 **מדינת ישראל נ' פלואי** (1.5.2019), ת"פ (רמלה) 56950-08-18 **מדינת ישראל נ' ראובן ישראלוב** (29.12.2020).

6. במקרה שבפניי מדובר אמנם במקרה אחד ובאלימות ישירה לא חמורה, אך הצטרפו אליה השפלה והטלת אימה חמורות. ההשפלה באה לידי ביטוי בין היתר ביריקה בפניה של נפגעת העבירה, בשפיכת מים שהורמו מן הארץ עליה, באחיזה בצווארה ובהוצאתה לחדר המדרגות בבית משותף כשהיא לבושה בבגדים תחתונים בלבד. הטלת האימה התבטאה בנשיאת נפגעת העבירה בידיו של הנאשם אל המרפסת "בצורה מעורסלת" תוך איום לפגוע בה, ובהמשך באיום ברצח ממש, וכן באי הרפיה ממנה גם כשנכנסה להתקלח. הבהלה הגדולה שבוודאי אחזה בנפגעת העבירה, שנישאה כחפץ אל המרפסת על ידי הנאשם תוך איום לפגוע בה, מסבירה את ניסיונה להשתחרר שהביא לנפילתה ולחבלתה. כל אלה התרחשו בביתה של נפגעת העבירה - המקום שהיה אמור להיות הבטוח ביותר עבורה הפך למקום מסוכן, משפיל ומבהיל. על שום כל אלה אני מוצא שעל אף הדרגה הקלה יחסית של האלימות הישירה מצדו של הנאשם, **מתחם העונש ההולם מתחיל מתקופת מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות**, כפי שנקבע בפסקי הדין שסקרתי לעיל שעסקו ברובם באלימות ישירה חמורה יותר. **קצו העליון של מתחם העונש ההולם הוא 18 חודשי מאסר בפועל.**

7. לנאשם שבפניי אין עבר פלילי. הוא בן 42, גרוש, אב לשלושה, ומשלם את מזונות ילדיו (נפגעת העבירה בתיק בפניי הייתה בת זוגו לאחר שהתגרש מאם ילדיו). הוא עלה לארץ לבד בגיל 18, ושירת ביחידה קרבית בצה"ל במעמד של חייל בודד. כיום הוא עובד כ"מקדם עסקי" ומנהל חנות משקאות, ובמקביל הוא בעל עסק ליבוא משקאות אלוהיים לארץ. הסניגור הגיש גם המלצה של מנכ"ל החברה שמטעמה מנהל הנאשם חנות וירטואלית

למכירת משקאות, ותעודת גמר המעידה על כך שהנאשם סיים מסלול של מנהל מזון ומשקאות של בית הספר למלונאות. בדברו האחרון בפניי אמר הנאשם שהוא לוקח אחריות על מה שאירע ומעוניין לתקן את מה שניתן ולהמשיך בחייו. הנאשם ציין שעבד בעבר בענף המלונאות. הסניגור ציין בטיעוניו שהאירוע נושא כתב האישום התרחש כשהנאשם ובת זוגו היו במצב רגשי מעורער על רקע נסיבות שמטעמי פרטיות הצדדים לא אפרטן כאן.

8. בתסקיר שירות המבחן ב-9.12.2022 מפורטות נסיבות הרקע האישי של הנאשם ומופיע בו מעין ניתוח פסיכולוגי הקושר בין התנהגותו התוקפנית לבין נסיבות חייו. מטעמי צנעת הפרט לא אפרט את הנסיבות האישיות ואת הניתוח הפסיכולוגי.

9. מן התסקיר עולה עוד שבעקבות הגשת כתב האישום בתיק זה, טופל הנאשם בהצלחה רבה בטיפול ב"בית נועם" המטפל בגברים אלימים. לפי התסקיר, הנאשם "ערך שינוי בחלק מדפוסי החשיבה הלא מיטיבים מתוכם נטה לפעול ועיבד את רגשותיו תוך בחירה בתגובות מסתגלות, וכן הצליח להיעזר בקשר הטיפולי בכדי לקדם את התפתחותו הרגשית". בסיום הטיפול בהוסטל של בית נועם חיוו גורמי הטיפול את דעתם שם כי הנאשם "למד את התכנים הטיפוליים והעמיק בהבנתם, הצליח להכיר בהתנהגותו האלימה ויישם את הכלים שרכש גם מחוץ למסגרת הטיפולית".

10. קצינת המבחן ציינה כי הנאשם גילה אמפתיה כלפי המתלוננת והכיר בהתנהלותו האלימה והמאיימת כלפיה, וציין שכיום הוא מכיר דרכים אחרות להתמודדות עם מצבי עימות. נפגעת העבירה ציינה בשיחתה האחרונה עם שירות המבחן שהנאשם לא יצר איתה קשר מאז פרידתם, והיא אינה חשה מאוימת עוד.

11. שירות המבחן העריך כי בעקבות הטיפול, הסיכון הנשקף מן הנאשם פחת, והוא מוצא כי יש מקום להמשיך טיפול במסגרת קבוצתית בשירות לשם חיזוק הישגיו של הטיפול. קצינת המבחן המליצה לפיכך להטיל על הנאשם צו מבחן למשך שנה. עוד המליצה קצינת המבחן במקור לחייב את הנאשם כ"ענישה קונקרטי וחינוכית" בביצוע 150 שעות של"ץ. לנוכח חרטתו של הנאשם, התגייסותו לטיפול והיותו נעדר עבר פלילי, ועל מנת לעודדו להמשיך תפקוד תעסוקתי וקיום אורח חיים תקין המליצה קצינת המבחן לשקול בחיוב ביטול הרשעתו של הנאשם. זאת, אף על פי שהנאשם לא הציג בפני קצינת המבחן מסמכים התומכים בטענתו שהרשעה תפגע ביכולתו לעסוק בתחום המלונאות.

12. את ההסדר במסמכים אודות הקושי לעבוד בענף המלונאות ביקש הסניגור להשלים במספר מסמכים שהציג לעיוני: פסק דין של בית הדין הארצי לעבודה משנת 1993 בבקשה שהגישה התאחדות המלונות לישראל שבו צוין שהמשטרה מאשרת את כשירותם של העובדים במלונאות, ופיטורין לפי דרישת המשטרה הוא הליך מקובל בענף זה. עוד הגיש הסניגור את תקנות שירותי תיירות (עסק מאושר לתייר), תשע"ב-2011 הקובעות שאישור כעסק ראוי למכירה לתייר לא יינתן לעסק הנמצא בבעלות מי שהורשע בעבירה שיש עמה קלון. עוד הפנה הסניגור לחוק שירותי תיירות, תשל"ו-1976 שלפיו מי שמוסמך לתת רשיון או תעודה לפי אותו חוק רשאי לסרב לתתו אם בעל הרשיון

הורשע בעבירה שיש עמה קלון. עוד צירף הסניגור הסכם עבודה קיבוצי בענף המלונאות וצו הרחבה שלו, שלפיו ניתן לכאורה לפטר עובד או להשעותו בעקבות הרשעתו בעבירה פלילית (כלשון ההסכם: "באים בחשבון העונשים הבאים").

13. המסמכים שהגיש הסניגור מלמדים לכאורה על כך שהרשעה פלילית ובמיוחד בעבירה שיש עמה קלון עלולה לסכן את עבודתו של הנאשם בענף המלונאות או התיירות. עם זאת, יש להעיר כי לא ברור כלל שפסק הדין של בית הדין הארצי לעבודה מלפני 30 שנה משקף את המצב הנוהג כיום. עוד יש לציין שתקנות שירותי תיירות עוסקות במתן אישור שהוא מעין תעודה מקושטת שמופיעה בתוספת לתקנות ולא בהענקת רשיון שהוא תנאי לקיומו של עסק. כלומר, עסק בתחום יכול להתקיים גם בלי תעודה זו. כמו כן, חוק שירותי תיירות וההסכם הקיבוצי בתחום המלונאות וצו ההרחבה שלו שהגיש הסניגור נותנים שיקול דעת אם לנקוט סנקציות מנהליות. החלטה לנקוט סנקציות כאלה כפופה כמובן לכללי המשפט המנהלי ולביקורת שיפוטית.

14. לאחר שכבר נשמעו הטענות לעונש, וקבעתי מועד למתן גזר דין, הגיש שירות המבחן תסקיר נוסף מיזמתו. בתסקיר זה צוין שהנאשם ממשיך להשתתף בטיפול ומהווה דמות משמעותית בקבוצה הטיפולית. קצינת המבחן שבה ותיארה באופן חיובי מאד את השפעות הטיפול על הנאשם, ואת נטילת האחריות שלו. קצינת המבחן ציינה כי הנאשם הביע דאגה מהטלת עונש של עבודות שירות "בעיקר לאור העובדה כי במקרה זה לא יתאפשר לו להמשיך בטיפול. בנוסף ביטא חשש מהשלכות ענישה זו על מצבו התעסוקתי והכלכלי ועל טיב הקשר עם גרושתו, המתלוננת". קצינת המבחן חיוותה דעתה שלפיה "במקרה זה יש להעדיף את הפן השיקומי-טיפולי אשר יאפשר לו להמשיך בטיפול, לתפקד מבחינה תעסוקתית, ולמלא אחר תפקידו ההורי באופן מטיב". קצינת המבחן עדכנה את המלצתה והמליצה על חיוב הנאשם בביצוע 300 שעות של"ץ (ולא 150 שעות כמו בתסקיר המקורי), והסבירה זאת בכך ש"היקף זה משקף להערכתנו בצורה הולמת יותר את חומרת העבירות והפגיעה שהסב למתלוננת". עוד הוסיפה קצינת המבחן וכתבה: "להערכתנו ענישה זו תהווה גבול ברור להתנהגותו מחד, ומאידך תאפשר המשך טיפול בקבוצה". את המלצתה לביטול הרשעה נימקה קצינת המבחן שוב בהיעדר עבר פלילי, בהבעת החרטה של הנאשם, בנטילת האחריות על ידו, בהכרתו בפגיעות שהסב למתלוננת, בהתגייסותו להליכי שיקום, "ובמטרה לעודדו להמשיך תפקוד תעסוקתי וקיום אורח חיים תקין".

15. לאחר הגשת התסקיר הנוסף טען הנאשם בפניי שלפי בדיקה שערך הרשעה פלילית תחסום את דרכו לתפקידים בכירים בתחום המלונאות ("גם אם לא אומרים את זה באופן ישיר, אז אומרים את זה באופן עקיף"). הנאשם הדגיש שאין לו גב משפחתי בארץ, ואילו הוא עצמו משלם את מזונות שלושת ילדיו, ולכן יכולתו להתפרנס היא חשובה במיוחד. הסניגור טען שעם הרשעה פלילית הנאשם לא יוכל לעבוד במקצועו או לכל היותר יוכל לקבל משרה רק "במקום קטן, קקמייקה, אכסניה על הים, אבל זה לא ברמת היכולות שלו". דברים אלה של הנאשם ושל סניגורו לא נתמכו במסמכים כלשהם.

16. כידוע, הכלל הוא ש"משהוכח ביצועה של עבירה יש להרשיע את הנאשם"^[1], וסיומו של תיק במקרה כזה ללא הרשעה הוא חריג לכלל שיש לנקוט בו "רק בנסיבות יוצאות דופן, בהן אין יחס סביר בין הנזק הצפוי מן ההרשעה בדין לבין חומרתה של העבירה"^[2] - זאת, כאשר מתמלאים שני תנאים: "ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה

בשיקום הנאשם, ושונית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה"^[3]. עם השנים השתרשה בפסיקה גישה שלפיה "על העותר לאי-הרשעה מוטלת החובה להצביע על כך שהרשעתו תביא לפגיעה קשה וקונקרטית בסיכויי שיקומו, ולתמוך את טענותיו בתשתית ראיתית מתאימה"^[4]. הפסיקה גם הכירה בכך שמתקיים יחס בין שני התנאים לסיום תיק ללא הרשעה במובן ש"כל שהעבירה שעבר הנאשם ונסיבות ביצועה הן ברף הנמוך, כך פוחת האינטרס הציבורי שבהרשעה. כפועל יוצא, ניתן להקל על הנטל המוטל על כתפי הנאשם להראות את עצמת הפגיעה שתיגרם לו כתוצאה מן ההרשעה כתנאי לאי הרשעתו בדין"^[5].

17. לא השתכנעתי שבמקרה שבפניי מתקיימות נסיבות המצדיקות את ביטול ההרשעה. הראיות שהציגה בפניי ההגנה לא שכנעו אותי כי קיימת הסתברות גבוהה לכך שצפוי לנאשם נזק חמור כתוצאה מכך שיורשע, ושנזק זה אינו שקול לחומרת מעשיו. ראשיתם של הדברים בכך שלא השתכנעתי שעבודתו הנוכחית של הנאשם כיבואן משקאות וכמנהל חנות אינטרנטית תיפגע כתוצאה מהרשעתו. יתר על כן, כפי שצינתי לעיל, לא השתכנעתי גם שתיפגע בוודאות או ברמת הסתברות גבוהה אפשרות השתלבותו העתידית של הנאשם בעיסוקים בתחום המלונאות או התיירות. הטענה בעניין זה אף לא נתמכה על ידי קצינת המבחן בתסקירה האוהד מאד לנאשם. הנמקתה של קצינת המבחן להמלצתה לביטול הרשעה שעיקרה עצם שיקומו של הנאשם והצורך לעודדו להמשיך בכך, אינה משכנעת, שכן התסקיר אינו תומך בכך שהרשעה תפגע בשיקומו המוצלח של הנאשם. לנוכח האמור עד כאן, אני דוחה את בקשת ההגנה לביטול ההרשעה.

18. אין ספק כי תסקיריו של שירות המבחן מצביעים על שיקום מרשים של הנאשם. יתר על כן, בתסקירה האחרון מסבירה קצינת המבחן שהטלת עונש של עבודות שירות על הנאשם (כפי שאכן שקלתי לעשות) עשויה לפגוע בשיקומו, כיוון שהוא לא יוכל להמשיך להשתתף בקבוצה הטיפולית שבה הוא משתתף. כמו כן, המלצתה המתקנת שאחייב את הנאשם בביצוע 300 שעות שירות לתועלת הציבור נותנת ביטוי הולם יותר לחומרת מעשיו של הנאשם. בנסיבות אלו אני מוצא כי שיקולי השיקום של הנאשם מצדיקים סטייה ממתחם העונש ההולם, ואימוץ המלצתה של קצינת המבחן להטלת של"ץ ולא עבודות שירות.

19. לנוכח כל האמור לעיל אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 300 שעות של"ץ על פי תוכנית שיגיש שירות המבחן לאישורי בתוך 30 יום.

ב. 4 חודשים מאסר על תנאי לשלוש שנים שלא ישוב ויעבור עבירת אלימות.

ג. חודשיים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים שלא ישוב ויעבור עבירה של איומים.

20. מוצא בזאת צו מבחן למשך שנה בעניינו של הנאשם.

21. אני מחייב את הנאשם לפצות את נפגעת העבירה גב' א' פ', עדת תביעה 1 ברשימת עדי התביעה, בסכום של 3,000 ₪. סכום זה יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 1.4.2023. התביעה תעדכן את גב' פ' על פסיקת הפיצוי. אם נותר פיקדון בתיק זה או בתיק מעצר הקשור אליו יש לקזזו אל מול הפיצוי. אם תיוותר יתרה מן הפיקדון ולא הוטל עליה עיקול ואין מניעה חוקית אחרת להחזירה, תחזירה המזכירות לנאשם.

22. מובהר לנאשם שהפרה של צו המבחן או של צו השל"ץ עשויה להביא להטלת עונשים נוספים במקום צווים אלה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

המזכירות תשלח העתקים של גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.

ניתן היום, 27.2.2023, בנוכחות הצדדים.

ניתן לשלם את הפיצוי החל מעוד 3 ימים לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה באחת הדרכים הבאות:

א. בכרטיס אשראי - www.eca.gov.il

ב. בטלפון - 35592*, 072-2055000

ג. במזומן בבנק הדואר בהצגת תעודת זהות

[1] ע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל (21.8.1997)

[2] ר"ע 432/85 גדעון רומנו נ' מדינת ישראל (21.8.1985)

[3] ע"פ כתב הנ"ל

[4] רע"פ 3589/14 שרון לוזון נ' מדינת ישראל (10.6.2014)

[5] רע"פ 3515/12 מדינת ישראל נ' דוד שבתאי (10.9.2013).